

тателя. За туй картинността или видѣтъ на изображеніето служи като съществено условіе на поетическото произведение. Много такъизи описанія срѣщамы, напримѣръ, пакъ въ *странствованіята на Телемака*.

с) По езика. — Слогътъ на прозаика са ограничава само съ тѣзи свойства на рѣчта, които удовлетворяватъ на требованіята на ума, т. е. съ опредѣлителность и ясность; хубостта на изразеніето тукъ не състави условіе необходимо. А въ слога на поета, на противъ, най-потрѣбно е изяществото на рѣчта, т. е. изобразителность и благозвучіе, което въ стиховѣтъ дохожда до музыкална армонія; нѣкои думы и фразы, които сж съвършено умѣстны въ едно прозаическо съчиненіе, никакъ не са търпѣтъ въ поетическото, наприм. учены термини и др. Ето за примѣръ прозаическата и поетическа рѣчь на русскыя писателъ-поетъ. — Пушкина, въ преводъ.

«Черкезытъ нмъ мразѣтъ, ный гы истикахмы изъ при-
волнытъ имъ пастбища; аулытъ имъ разорены; цѣлы племена
уничтожены. Тѣ часъ-по-часъ са вдълбочаватъ въ горытъ,
и оттамъ насочватъ своитѣ нападенія. Духътъ на тѣхното
диво рыцарство отпадна. Тѣ рѣдко нападатъ въ равно чис-
ло връхъ казацытъ, никога върху пѣшы, и, като видѣтъ
отдалеч топъ, бѣгатъ. За туй никога не испущатъ случая
да нападнатъ на слабъ единъ отрядъ, или на беззащитнаго.
Тукашната страна е пълна съ мѣлвы за тѣхнытъ злодѣянія.
Ханжарътъ и правата сабя сж членове на тѣлото имъ, и
младенецътъ наченва да гы употребява преди да прохорту-
ва. У тѣхъ убійството е просто тѣлодвиженіе. Държатъ тѣ
и пазѣтъ робы въ надѣжда за откупъ, но съ тѣхъ са об-
хождатъ твърдѣ безчеловѣчно: каратъ гы да работѣтъ от-
вѣтъ силытъ имъ, хранѣтъ гы съ сурово тѣсто, бѣятъ
гы, колчемъ пѣти си наумѣтъ, и турѣтъ имъ за стража